

Det faderløse samfund.

Når det maskuline går tabt.

Et faderløst samfund kan altid genkendes på manglende tydeliggørelse af normer og værdier.

Maskulinitet gives videre fra fædre til deres sønner og døtre. Mangel på maskulinitet er forbundet med stor svaghed og usikkerhed i det enkelte menneske, i familierne, i vores kirker, såvel som i hele samfund.

Hvad er maskulinitet:

Gud skabte mennesket, som mand og kvinde skabte ham dem i sit billede. 1. Mos. 26 -27.

Gud viste os gennem Jesus Kristus, et menneske som var i balance. Et menneske som var i kontakt med både sin maskuline og sin feminine side.

Det maskuline i mennesket repræsenterer dette, at kunne handle eller at kende en retning. Det feminine forbindes med dette at være intuitiv eller at være omfavnende og følede. Både mænd og kvinder har en maskulin og en feminin side.

Det maskuline, evnen til at kende en retning og til at handle, udvikles i den sene teenager alder, hvor den endelige symbiose (enheden) med vores mor for evigt brydes og vi, gennem vores faders kærlighed og accept, lære at accepterer os selv som den mand eller kvinde som Gud har skabt os til at være.

Også vores mødre har (selvfølgelig) stor indflydelse på vores liv som voksne. Bl.a. er forudsætningen for, at vores fædres anerkendelse af os lykkedes dette, at der er noget at anerkende. Har vores mor ikke formået at give slip på os, så vi har kunnet danne en egen identitet, så er der ingen mulighed for, at fædrenes accept af os vil kunne lykkedes.

Gennem helbredelse af vores maskuline egenskaber vil også vores feminine egenskaber få helbredelse, da det er den maskuline tilstedeværelse i mennesket, som vil kunne hjælpe et samfund og kirkerne tilbage til de normer og værdier som Gud fra skabelsens tid af har tænkt sig.

Et samfund uden fædre:

Hele samfund lider i dag under fravær af fædre. Mange skilsmissebørn har kun svag eller slet ingen kontakt til deres far. Mange fædre er fraværende på grund af karriere/arbejde og så er der fædre, der selv har manglet kærlighed i deres barndom og som derfor kan udvikle sig til ukærlige fædre, fjerne fædre eller svage fædre.

Vi kan ikke give videre til vores børn hvad vi ikke selv har fået.

Zion Vækkelses Center

Desværre kommer vi ofte også til at se Gud fader som en fraværende, ukærlig og svigtende far. Det selv om Bibelen viser os det modsatte. Gud er allestedsnærværende Sl. 139 v 1 - 5, Gud er kærlig 1. Joh. 3 v 1 og Han svigter aldrig Sl. 9 v 11.

Hvis vi ikke lære at acceptere os selv i de sene teenager år, vil vores handlinger fremover være præget af bl.a. menneskefrygt. Andre mennesker vil derfor heller ikke kunne acceptere os, da vi ud ad til vil stå som et siv i vinden. Vi vil hyle som de ulve vi er iblandt.

I Bibelen kan vi gennem fortællingerne om Aron og kong Saul, se konsekvensen af hvad der sker når vi lader os styre af menneskefrygt. Aron skal for en periode være Moses stedfortræder, da Moses går bort for at søge Gud på Sinaj bjerget. Israelitterne blev utålmodige, da Moses møde med Gud trak ud. De manglede deres leder, som kunne udstikke en retning og handle derpå. Aron var for svag, og han kunne ikke modstå presset fra folket, der er ikke længere ville vente på deres leder. Det endte med, at han gik med til at lave en afgud i form af en guldkalv. Folket vendte Gud ryggen og begyndte at tilbede denne kalv. 2. Mos. Kap. 32

Også Kong Saul bukkede under for menneskefrygt, dette i form af en angst for at miste. Kong Saul og hans folk skulle vente på profeten Samuel, inden der skulle foregå nogen handling. Også der trak tiden ud inden Samuel kom tilbage og Kong Saul bukkede under, for det pres som han oplevede, ved at hans folk begyndte at forlade ham. Han lavede en ofring for Gud – dette i modstrid med Guds befaling. 1. Samuel kap. 13. Kong Saul blev afsat som konge efter kun 2 år.

At undlade at acceptere os selv fastholder os i forskellige grader af umodenhed. I puberteten er vi ekstrem optaget af, og koncentreret om os selv og om hvorvidt vi selv og andre acceptere os. Hvis vi ikke forlader denne adfærd, bliver vi ført ind i en forkert selvkærlighed. Enhver der ikke accepterer sig selv er indelukket i sig selv. For at have frihed til at være udadventt og elske andre må jeg acceptere mig selv.

Bibelen siger i Matt. 19 v 19. "Du skal elske din næste som dig selv". Et skriftsted som vi ikke kan opfylde, før vi gennem Gud har fået lægedom til de følelser, som en manglende selvaccept har givet os.

I vores samfund ses problematikken gennem et tiltagende forbrug, flere og flere arbejdssky mennesker, hedonisme (læren om at nyde er det højeste), familier i selvdestruktion, misbrug af f.eks. narkotika og ateisme som afskærer mennesket fra Gud.

Den faderløse kirke:

Vi som befinder os i denne krise, kan hverken høre eller sige sandheden på en virkningsfuld måde. Vi mangler retning, handle- og gennemslagskraft.

Zion Vækkelses Center

I kirkerne betyder det, at vi er for svage til at gå imod det onde. Styrken til at ære sandheden, tale den og være den, er kernen i sand maskulinitet. Den højeste maskuline impuls er den, som vil Faderens vilje, med et kreativt formål for øje og som uden vaklen holder fast ved målet til det er nået. Dette er lig med at skabe, erobre og sejre og det gælder for både mænd og kvinder. (Leanne Payne "Det maskuline i krise")

"Thi Gud har ikke givet os fejhedens ånd, men kraft og kærligheds og besindigheds ånd". 2. Tim 1. v 7

At være kristen = at være Kristus lig. Da Jesus gik på jorden viste han os Gud i menneskeskikkelse. Jesus Kristus viste os et liv i balance. Han følte, han var favnende og han handlede på, hvad han vidste at faderen ønskede af ham.

Gud har kendt til problematikken om de manglende fædre, da Han i Mal. 4 v 6 siger om Elias, at han vil sende ham før den store og frygtelige dag kommer og "han skal vende fædrenes hjerte til sønnernes og sønnernes til fædrenes, så jeg ikke skal komme og slå landet med band".

Genoprettelse:

Vi skal tilbage til Guds ledelse og Hans ords virke i og igennem os. Denne omvendelse begynder først i hver enkelt af os, herefter i den samlede menighed som i fællesskab skal genoprettes under Helligåndens ledelse. Først når vi i fællesskabet kan stå fast på Guds ord, kan vi give en retning og handle derpå. Først da kan vi gå ud og blive et levende lys for Gud til forvandling af hele samfund.

Her er en accept af, hvad Gud har lagt i hver især af os alt afgørende. Vi må acceptere Guds nådegaver og samt den plan Han har for hver især af os og hinanden. Enhver må bære sit kors.

Har vi ikke Guds ord med os under alle omstændigheder, går vi frem i egen kraft. Bibelen gør os opmærksom på, at vi ikke kan tjene to Herrer, Matt. 6 v 24, altså kan vi ikke lade os styre af f.eks. menneskefrygt og derved komme til at føje mennesker som går imod Guds ord samtidig med, at vi ønsker at tjene Gud.

Vi må hver især stå frem for Gud og i bøn lægge (ofre) de tanker, følelser og handlinger ved korset som ikke hører ham til. Vi må bede lægedom ind over de områder af vores liv, som vores fædre ikke formåede at give os accept på. Og vi må tilgive vores fædre (og mødre), at de ikke har kunnet give os den fulde accept, som vi som børn og teenager havde brug for, for at blive til den som Gud har skabt os til. I tilgivelsen ligger en forståelse af, at også vores fædre (og mødre) har/havde brug for den samme lægedom fra Gud, som vi selv har brug for.

Lad os vende vores ansigt til "Ham der elskede os først" 1. Joh. 4 v 19. Han som for os "er vejen, sandheden og livet" Joh. 14 v 6.

Zion Vækkelses Center

Tamarra Bot Pastor for ZVC – Zions vækkelses center.